

Waarom zwart-wit en tegenpolen?

Einde

[Bekijk je liever de video?](#) (7')

het lesmateriaal dat God gebruikt

Je vindt in de Bijbel heel wat tegenpolen. Het begint bij Abel en Kaïn, en later hebben we Sarah en Hagar, Isaak en Ismaël, Jakob en Esau, David en Saul... Al die personen maken deel uit van het lesmateriaal dat God gebruikt om zijn boodschap aan de mensheid door te geven. De ene staat voor *hoe het moet*, de andere voor *hoe het niet moet* - voor geloof en voor ongelooft.

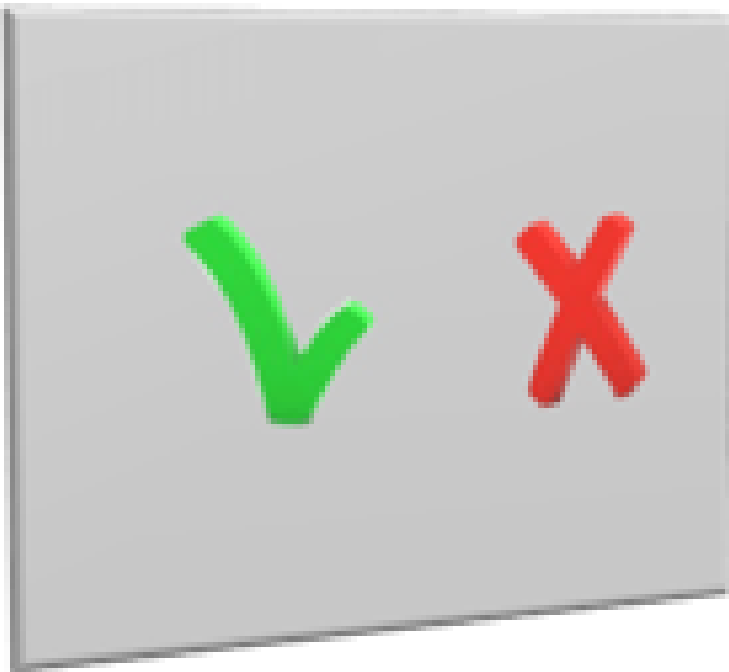
Jezus hanteert soms dezelfde stijl, want Hij schuwt geen tegenstellingen. Hij heeft het over *leven en dood, licht en duisternis, een smalle en een brede weg...*

Misschien kunnen we die zwart-wit voorstelling niet altijd

goed plaatsen en vinden we dat nogal ongenueanceerd. Want ook op Sarah, Isaak, Jakob en David... is wel wat aan te merken, en je hebt natuurlijk smalle en brede wegen, maar je hebt ook veel gewone wegen tussenin. Daarom deze studies over tegenstellingen in Gods lesmateriaal. Eerst hebben we het over zwart-wit, daarna komen de tegenpolen aan het woord.

Deel 1: Waarom zwart-wit?

andere kleuren lijken niet meer te bestaan

Tegenstellingen kom je ook vaak tegen in het gewone leven. Als je een toestel koopt, krijg je daar instructies bij. Meestal staat er wat je niét mag doen en wat je wél moet doen, en dat gebeurt dan aan de hand van tekst en symbolen, en soms ook met kleuren: groen staat voor hoe het moet, rood voor hoe het niet moet. De andere kleuren van de regenboog lijken dan even niet meer te bestaan.

Opdat het toestel naar behoren zou functioneren moet je dit of dat doen. Maar er zijn ook dingen die je níét mag doen, want anders raakt het toestel defect, of beschadig je jezelf door elektrocutie, ontploffing of vergiftiging. Vandaag is er veel aandacht voor die communicatie. Producenten riskeren hoge schadevergoedingen te moeten betalen, wanneer er iets voorvalt en ze de consument niet voldoende hebben gewaarschuwd.

de Constructeur valt niets te verwijten

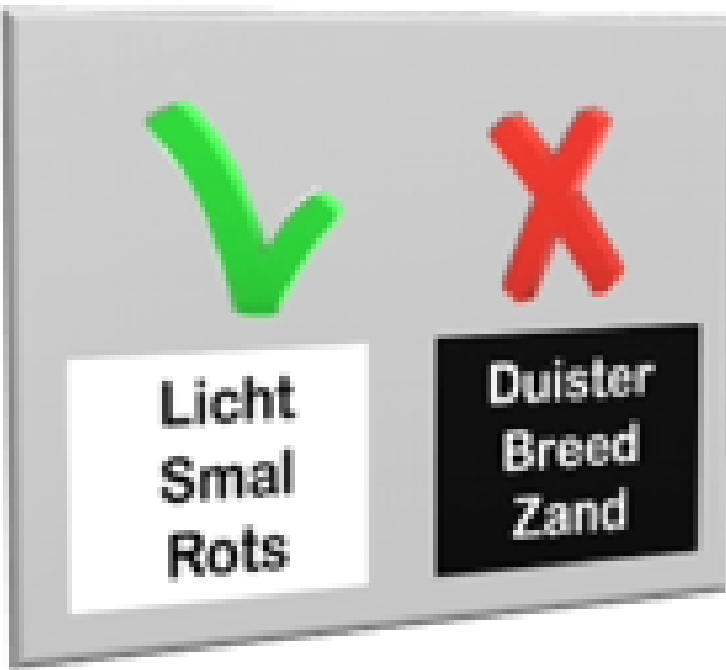
God waarschuwt vaak op dezelfde wijze. Hij geeft de mens vrijheid van handelen, maar dat gaat gepaard met instructies zodat die vrijheid juist gebruikt zou worden, en de mens zichzelf of de andere, of de schepping niet beschadigt.

God deed er alles aan om ons te informeren hoe we moeten leven, hoe we moeten omgaan met elkaar en met Hem, en met de natuur... de Constructeur valt niets te verwijten. Hij kwam zelfs als Instructeur ter plaatse om te tonen hoe die richtlijnen moeten worden toegepast, ook al koste dat zijn leven.

De instructies die we in de Bijbel terugvinden zijn vaak tweeledig. Je moet dit of dat doen, en dan zal het je goed gaan. Je mag dit of dat niet doen want anders moet je daarvoor de prijs betalen - persoonlijk en als volk. Er is zegen en er is vloek.

Je moet je naaste liefhebben en hem behandelen zoals je zelf behandeld wil worden. Die positieve boodschap zou eigenlijk moeten volstaan, maar omdat we hardhorig zijn, toont God ook de keerzijde van de medaille: *je mag je naaste niet vermoorden - letterlijk of figuurlijk - je mag hem niet bestelen, niet over hem roddelen ...*

de zaken worden zwart-wit voorgesteld

Dat tweeledig onderwijs gaat in de Bijbel vaak gepaard met een vereenvoudigde boodschap, waarbij de zaken zwart-wit worden voorgesteld. Er is *licht en duisternis*, *een smalle en een brede weg*, *het huis op de rots en het huis op het zand*, *de wijze en de dwaze bruidsmeisjes...*

Het gewone leven is meestal anders: want er zijn heel veel situaties in de grijze zone tussen wit en zwart: het is niet altijd licht of duister, het kan ook schemeren. Er zijn bergpassen en snelwegen met drie vakken, maar er zijn ook gewone wegen. Je kan een huis bouwen op een rots of op zand, maar ook op een gewone bodem. Je kan wijs of dwaas zijn, maar ook wijze mensen nemen soms een dwaze beslissing en *vice versa*.

Past dat Bijbels onderwijs dan niet beter bij een primitieve samenleving? Het echte leven is toch veel complexer! Is die zwart-wit voorstelling niet een beetje ongenuanceerd en simplistisch, en horen zo'n beelden niet thuis in het kleuteronderwijs? Toch is de Bijbel in de eerste plaats

bedoeld voor volwassenen. Jezus richtte zijn boodschap meestal niet tot kinderen, en Hij had natuurlijk ook wel weet van de complexiteit van het leven.

Jezus heeft het vaak over die 17 vierkante meter

Waarom vereenvoudigt Jezus dan de werkelijkheid? Want vaak vermeldt Hij in zijn onderwijs slechts de twee uitersten, en laat Hij al de tussenvormen weg. Waarom doet hij dat?

Een eerste reden is dat het onderwijs helder en eenvoudig wordt door het gebruik van scherpe tegenstellingen: je ziet het beoogde ideaal, je kent het te bereiken doel. Je weet waar je, met Gods hulp, naar moet streven. Wanneer je het leven vergelijkt met een voetbalveld, dan heeft Jezus het in zijn onderwijs vaak over die 17 vierkante meter aan de ene kant van het veld waar de bal terecht zou moeten komen, en over dat doel aan de andere kant

waar de tegenstrever probeert te scoren. Jezus wil dat we gefocust zijn op het juiste doel, en niet zomaar rondjes lopen op het veld, of scoren in het verkeerde doel.

Een tweede reden waarom Jezus tegenstellingen gebruikt, is omdat die scherpe contrasten ook effectief bestaan. De harde woorden bevatten een profetische boodschap omtrent een realiteit die voor het oog verborgen is. Die heeft te maken met de geestelijke wereld, en met de relatie van de mens tot God en zijn eeuwige bestemming. *Gods Koninkrijk* staat diametraal tegenover de figuurlijke *koninkrijken van deze wereld*. Er is een eeuwig leven met of zonder God - daar zijn geen tussenvormen... en wanneer dat zo is, dan moet je dat ook duidelijk durven zeggen!

het postmoderne kader bemoeilijkt het gesprek

Het denken in tegenstellingen past niet in onze cultuur, tenzij in de *niches* van het extremisme, waar men alle nuances afwijst. Om de waarheid recht te doen moet je vaak die nuances wél vermelden. De *mainstream* heeft de absolute uitspraken achter zich gelaten en leunt nu meer aan bij het oosterse denken. Dat postmoderne kader bemoeilijkt het gesprek met Jezus.

Daar waar het oosten zich uitdrukt in heel veel grijswaarden, gebruikt de Bijbel vaak zwart-wit beelden. Waar de oosterse mens rondjes loopt op het voetbalveld, viseert de christen dat ene doel, dat niet door hemzelf, maar door zijn Schepper werd geformuleerd. In de oosterse visie is elk mens een beetje god, en reïncarneert hij straks naar een volgend of een vorig ontwikkelingsstadium. Het waarheidsbegrip is relatief, evenals het denken over goed en kwaad: *iedereen bepaalt zelf wat goed en kwaad is, en kiest zijn eigen weg. Iedereen heeft wel een beetje gelijk.*

Jezus zet die tegenstellingen in de verf

Jezus daarentegen stelt Jahweh en diens geopenbaarde woorden als norm, en aangezien Hij deel uitmaakt van die ene godheid, kan Hij met recht en reden zeggen "*Ik ben de weg, de waarheid en het leven.*" Jezus onderscheidt waarheid en leugen, goed en kwaad... Ja, Hij zet die tegenstellingen in de verf, maar geeft tegelijk aan het publiek de volledige vrijheid om Hem daarin al of niet te volgen.

De moderne mens zwakt die contrasten liever af. Het kwaad heeft in onze cultuur trouwens een dubbelzinnige plaats gezien zijn hoge amusementswaarde in de sociale media, en in boeken, films en games. Kwaad wordt vaak ook geminimaliseerd of vergoelijkt - *Niemand is volmaakt!* Het goede wordt verdacht gemaakt door cynisme. Eerlijkheid en bescheidenheid brengen in een door geld en macht beheerste wereld trouwens niet veel op.

Jezus ziet de mens niet als een stukje van de godheid. Neen, Jahweh overstijgt alles en iedereen, en er is zelfs sprake van vijandigheid tussen mens en God, want de mens heeft zich van zijn Maker losgetrokken. Maar hij kan met God verzoend worden, en wanneer dat gebeurt, komt hij pas echt tot leven. Om dit herstel mogelijk te maken ging Jezus voor 33 jaar op buitenlandse missie, weg van bij de Vader. Als enige kent Hij de weg terug - Hij is de weg terug! - en Hij vraagt ons of wij Hem op de terugweg vergezellen.

hier bestaan geen tussenvormen

Wie in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven, wie de Zoon niet wil gehoorzamen zal dat leven niet kennen; integendeel, Gods toorn blijft op hem rusten.
(Johannes 3:36)

Deze uitspraak toont Gods grote ongenoegen over de zondige mens, maar tegelijk biedt Jezus *leven* aan. Hij formuleert hier een scherp contrast, want er bestaan geen tussenvormen tussen leven en dood.

[Lees ook over het verschil tussen kwaad en zonde](#)

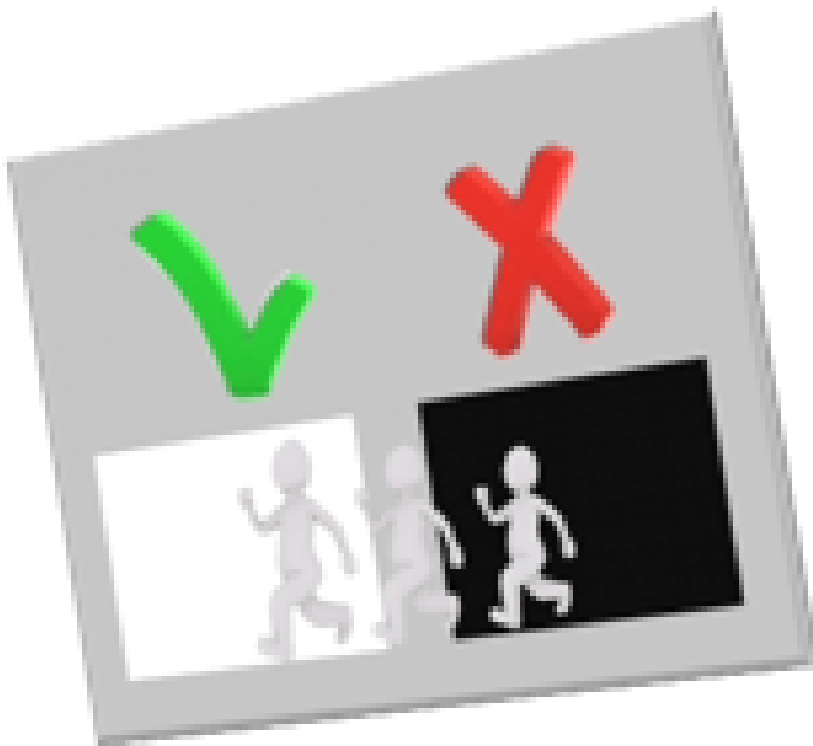
Ook in het gewone leven zijn er tal van andere situaties zonder tussenvormen. *Je bent kind van iemand, of je bent het niet*, en dat bepaalt het erfrecht. *Je hebt de Belgische nationaliteit, of je hebt die niet*, en in coronatijden kan dit betekenen dat je het land al of niet binnen mag. *Je leeft of je bent lichamelijk dood*, en dan houdt hier op aarde alles

op!

Jezus gebruikt die beelden van leven, afstamming en nationaliteit. Hij noemt zijn volgelingen *kinderen van het licht*, die overgestapt zijn van de dood naar het leven. *Je bent geestelijk dood, of je komt tot leven* - daar hangt de eeuwigheid van af!

Hij bezit van nature uit dat monopolie

Wie in de Zoon gelooft en Hem gehoorzaamt wordt herboren als kind van God. Hij heeft, zoals [de verloren zoon](#) na zijn terugkeer, toegang tot het huis van de Vader, en tot diens bezit. Hij heeft een directe lijn tot God, en dat blijft zo in eeuwigheid. dankzij de nieuwe nationaliteit is hij burger van Gods Rijk.

Maar niemand kan zichzelf tot leven wekken. Wél kunnen we Jezus vragen om ons over te plaatsen van het zwarte

naar het witte vak. Want Hij bezit van nature uit dat monopolie - niemand anders heeft die goddelijke macht. Die transfer gaat gepaard met een fundamentele verandering. Dat moet wel, want de vervuilde mens is onverenigbaar met de Heilige.

Die zwart-wit voorstelling is dus geen overdrijving en evenmin een kinderlijke voorstelling. Zij illustreert ten diepste de verhouding tussen God en mens.

Jezus' woorden vallen op een koude steen

In een pluralistische cultuur vallen Jezus' harde woorden op een koude steen. Je komt ze niet tegen bij de inspirerende quotes die mensen met elkaar delen, want ze passen niet in dat rijtje, daarvoor zijn ze te radicaal! Het monopolie dat Jezus opeist en zijn scherp geformuleerde tegenstellingen zijn geen gemakkelijke boodschap. Ook 2000 jaar geleden niet, zelfs niet bij zijn volgelingen.

Veel volgelingen van Jezus die dat hoorden, zeiden: 'Dit gaat te ver! Hier kunnen we niet naar luisteren!' ... Toen liepen veel volgelingen van Jezus weg. Ze gingen niet langer met hem mee. (Johannes 6:60, 66 BGT)

Er is een waaier van levensbeschouwingen en er is een taboe om daarover een waardeoordeel uit te spreken, want *ieder zijn waarheid*. Religieus fanatisme leidt ertoe dat je bepaalde kritieken nog moeilijk kan uiten. Ook zijn veel christenen timide geworden omdat ze beseffen dat onverdraagzaamheid het christendom erg bevuild heeft, want radicale uitspraken werden gebruikt om anderen in de pas te laten lopen. Dat alles creëert een klimaat waarin de lastige vragen liever niet gesteld worden, en antwoorden wollig worden geformuleerd.

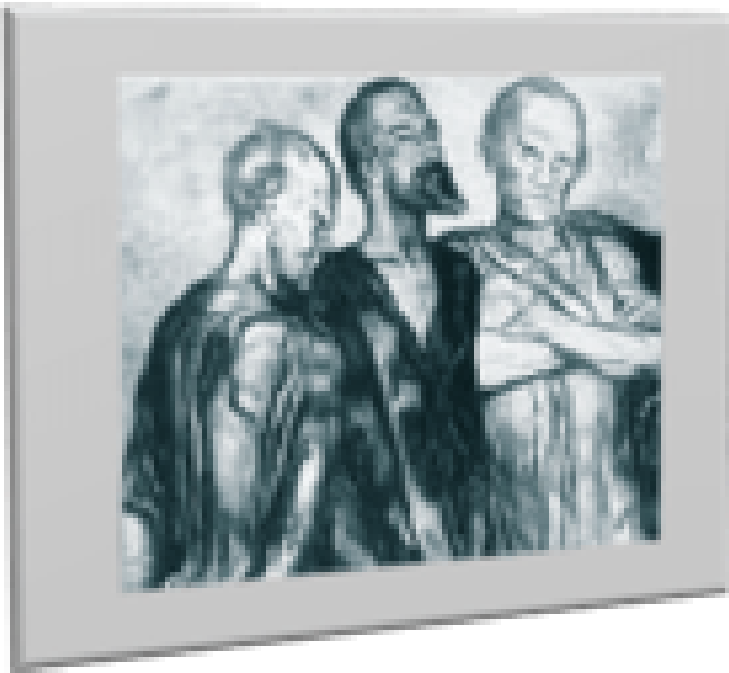
Toch is reflectie nodig, want hoewel *de gulden regel* door velen ondersteund wordt, spreken de levensbeschouwingen elkaar vierkant tegen wanneer je dieper graaft. Wil je zelf je positie bepalen en je leven bouwen op een duidelijk fundament, dan moet je kiezen: *Is er een persoonlijke God? Zo ja, wil ik Hem contacteren en hoe doe ik dat? Wie is Hij en heeft Hij mij iets te zeggen? Wat verlangt Hij van mij? Wil ik de prijs betalen?*

Je moet je huiswerk maken, en aan de hand van *credentials of geloofsbrieven* nagaan wat geloofwaardig is. Dan pas weet je of dat monopolie al of niet gerechtvaardigd is.

[Lees over de *credentials of geloofsbrieven*](#)

[Lees over de geloofwaardigheid van de verrijzenis](#)

pretentieus, eng en intolerant

Absolute uitspraken worden vaak ervaren als *pretentieus, eng en intolerant*. Dat is begrijpelijk wanneer we denken aan al die keren dat die uitspraken dienden om de eigen macht te vergroten. Kerken hebben vaak hun grote gelijk uitgeroepen, terwijl ze manifest handelden in strijd met de waarden en de actiepunten van hun Stichter.

Je kan ook vandaag genoeg *religieuze* voorbeelden vinden ter illustratie van *pretentieus, eng en intolerant*. Dat was ten tijde van Jezus ook zo, maar niet bij Hem,

want Hij was niet gericht op macht en rijkdom - Hij kwam om de mens te dienen.

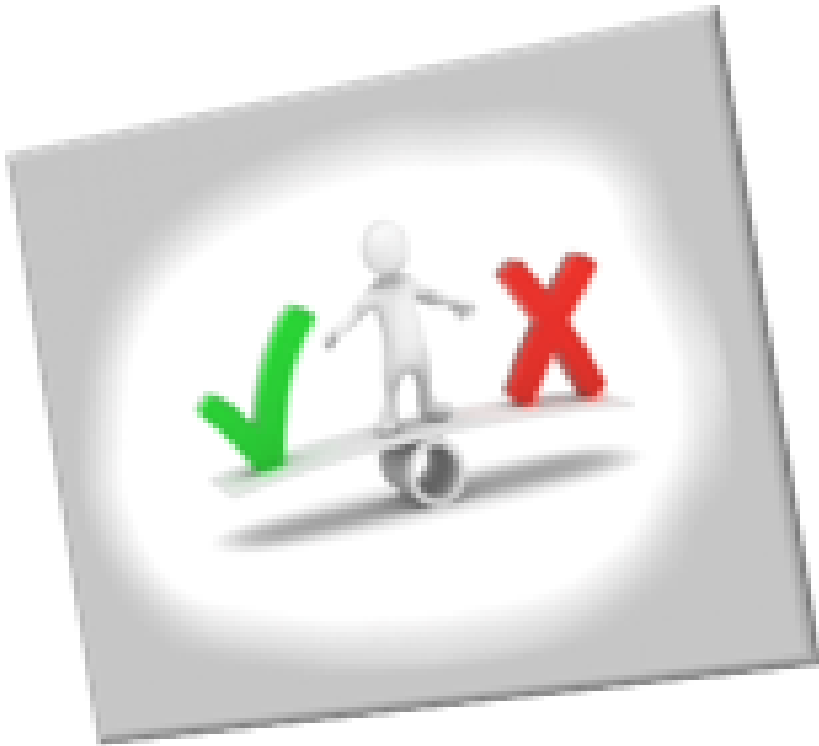
Ook zijn tegenstanders gebruikten scherpe tegenstellingen, maar niet om de gebroken mens te redden, wel om hem dieper in de put te duwen.

Jullie weten dat de volken onderdrukt worden door hun eigen heersers en dat hun leiders hun macht misbruiken. Zo mag het bij jullie niet gaan. Wie van jullie de belangrijkste wil zijn, zal de anderen moeten dienen, en wie van jullie de eerste wil zijn, zal ieders dienaar moeten zijn, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen. (Marcus 10:42 - 45 NBV)

En later was ook de kerk in hetzelfde bedje ziek. Wanneer de kerk in de fout gaat, wordt haar dat terecht zwaar aangerekend. Maar meestal illustreert de verontwaardiging dat niet Gods richtlijnen, maar het gedrag als fout ervaren wordt. De kritiek ontkracht de waarheid van Gods normen niet. Integendeel, zij bevestigt impliciet dat de norm juist is en gevolgd zou moeten worden.

[Lees "Er werd heel veel ballast toegevoegd!"](#)

balancerend tussen egoïsme en altruïsme

Ook de individuele christen beantwoordt lang niet altijd aan de norm. Hij balanceert vaak tussen egoïsme en altruïsme, tussen zichzelf zoeken en God zoeken. Hij kan een beschadigd mens zijn, die veel hulp nodig heeft in het traject naar volwassenheid in het nieuwe leven. Maar hij moet zich als geen ander inspannen om zijn hoge roeping waar te maken, en daartoe het doel van 17 vierkante meter voor ogen houden.

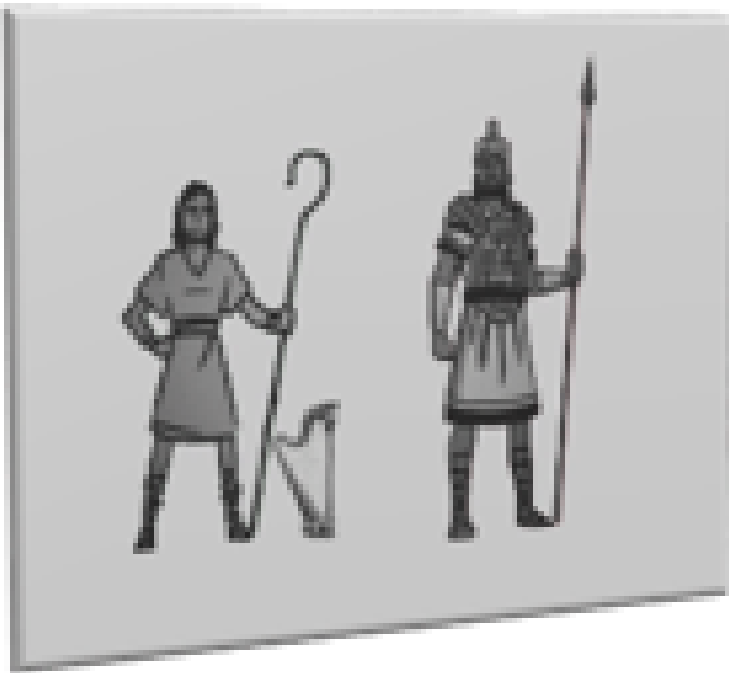
Voor wie door Jezus is overgeplaatst naar het witte vak houdt die zwart-wit voorstelling ook risico's in. Want hij kan zelfgenoegzaam denken "***Ik heb het gemaakt! Ik zit nu goed, ik ben veilig***". Wie zo denkt legt het accent helemaal verkeerd en doet ook alsof de voetbalmatch al gespeeld is - alsof hij al toegekomen is op de reisbestemming, terwijl Hij opgeroepen wordt om zich hier en nu helemaal te geven, en zijn talenten ook in te zetten voor de mens in nood.

Broeders en zusters, ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept. (Filippenzen 3:13 - 14)

Deel 2: Waarom die tegenpolen?

het levensverhaal als lesmateriaal

De zwart-wit uitspraken in de Bijbel werden toegelicht in deel 1. Maar in de inleiding was er ook sprake van tegenpolen - personages waarvan het levensverhaal geldt als lesmateriaal om een boodschap door te geven.

We focussen nu op twee namen die daar werden vermeld: Saul en David. We weten heel veel over hen, gezien hun hoge koninklijke functie en het feit dat zij behoren tot de geschiedenis met zijn geschreven bronnen, en niet tot de prehistorie. Sauls naam wordt meer dan 300 maal vermeld in het Oude Testament, die van David meer dan 800 maal. Je kan over hen dus dikke boeken schrijven.

We kunnen ons misschien niet direct herkennen in het leven van deze politieke leiders. Zij regeerden ongeveer 3000 jaar geleden in een cultuur met veel geweld en bloedvergieten. Maar de intriges, de familiale spanningen, de gedachten, emoties, verlangens en motieven... tonen gelijkenis met wat wij zien in onze wereld, en soms in eigen leven.

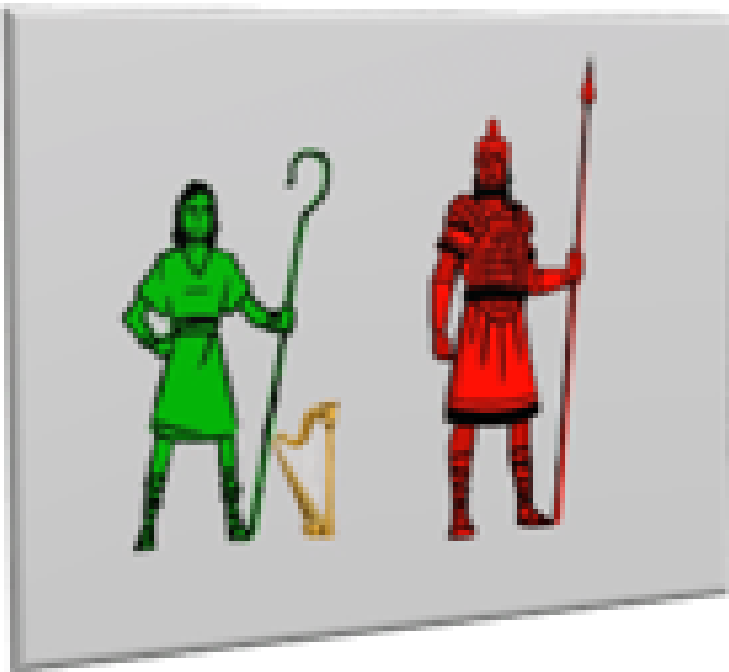

Foute ambitie, opstandigheid, brutaliteit, pretentie, jaloezie en begeerte, hebzucht, ontrouw, angst ... zijn van alle tijden. Dat geldt ook voor al wat mooi is: de liefde tot

God en de medemens, het medeleven, eerlijkheid, bescheidenheid, gastvrijheid...

De vriendschappen, de conflicten en de crisissen in de persoonlijke sfeer zijn niet zo verschillend toen en nu - we kunnen dus veel leren van die koningen. *Hoe stonden zij tegenover God en tegenover hun medemens? Hoe is hun leven verlopen? Waar is het fout gegaan bij Saul, en waarom wordt David vrijgepleit?*

karikaturen spreken luider dan gewone foto's

Saul is een kop groter dan David en hij is chique uitgedost. Zijn lans en zijn beschermende kledij illustreren dat hij vertrouwt op zijn militaire macht. Hij wordt hier afgeschilderd als een arrogante koning.

God maakte Mozes duidelijk dat de aanstelling van een koning indruiste tegen *zijn Koningschap*, en eeuwenlang

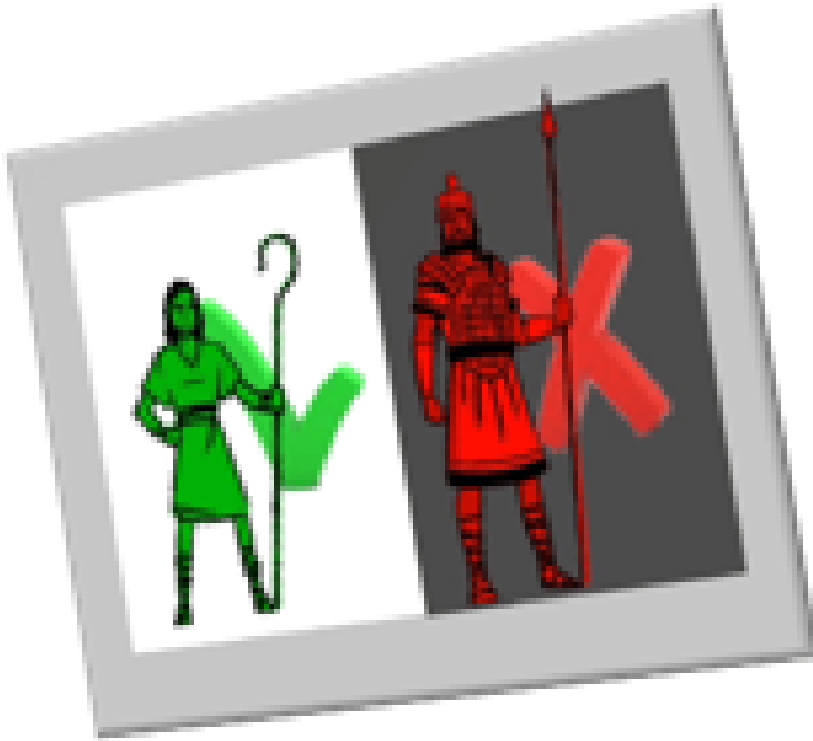
kende het Joodse volk een andere bestuursvorm. Maar wetend dat dit niet zo zou blijven, gaf Jahweh instructies voor *plan B*: de keuze voor een koning, indien het volk zijn eigen weg zou gaan.

... Evenmin is het de koning toegestaan er veel vrouwen op na te houden, want dat zou hem tot afgodendienst kunnen verleiden. En verder mag hij ook geen zilver en goud ophopen. Als de koning eenmaal over zijn rijk heerst moet hij een afschrift van dit wetboek laten maken, ... Hij moet het onder handbereik hebben en erin lezen zolang hij leeft. Zo leert hij ontzag te hebben voor de HEER, zijn God, en alle wetten uit dit boek in acht te nemen. Dan zal hij zich niet inbeelden dat hij meer is dan anderen en in enig opzicht boven de wet staat, ...
(Deuteronomium 17:17 - 20)

Die instructies werden nooit consequent gevolgd, niet door Saul, niet door David, niet door Salomo... Saul ging zijn eigen weg. Hij ambieerde de absolute monarchie - een koningschap zoals bij de omringende volken. Hij is rood ingekleurd als voorbeeld hoe het niet moet.

David wordt hier afgebeeld als herder. Hij ziet er in die gewone kleren kwetsbaar uit en dat doet denken aan zijn confrontatie met Goliath, waar hij rekende op Gods bescherming. Hij is groen als na te volgen voorbeeld. Een herdersstaf vervangt het wapen, en dat wijst op zijn zorg voor anderen. Maar zijn favoriete instrument is toch zijn harp, waarmee hij musiceert en God aanbidt. Minstens 73

psalmen heeft hij nagelaten, en die teksten geven ons een goede inkijk in zijn innerlijk leven.

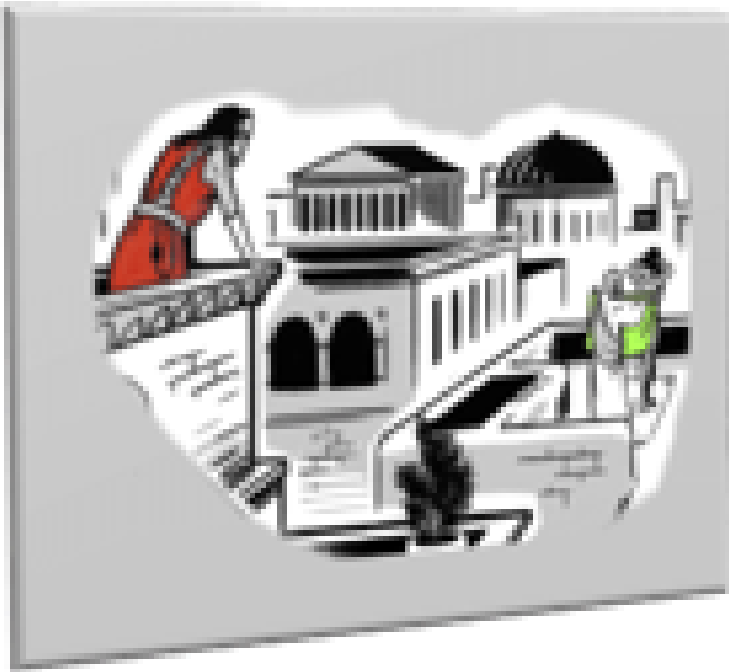
De verkleurde weergave van Saul en David is als een karikatuur. Karikaturen spreken luider dan foto's, omdat ze bepaalde eigenschappen in de verf zetten, en dat doet de Bijbel ook bij deze personages. Want Saul en David zijn rolmodellen. De ene staat voor *hoe het niet moet*, de andere voor *hoe wél moet*. De ene voor *Gods tegenstander*, de andere voor *Gods vriend*. Saul bevindt zich in het zwarte vak, David in het witte - hoewel hij echt niet de ideale koning was - Die zou pas 1000 jaar later komen.

de objectieve onverbloemde beschrijving van de feiten

Worden David en Saul dan niet correct beschreven?

Jawel, maar de Bijbel benadert hen objectief én subjectief.

Tientallen hoofdstukken lang heb je de objectieve onverbloemde beschrijving van de feiten, met soms erg gênante passages die je liever niet had gelezen.

Want David zat ook soms in de grijze en zelfs in de zwarte zone. Er was het bloedvergieten in de oorlogen, het overspel met Bathseba en het vermoorden van haar man... Dat wordt niet weggemoffeld, maar nuchter beschreven zoals een geschiedschrijver doet - soms mist de lezer zelfs een afkeurende commentaar! David betaalde een hoge prijs voor die misstappen, want de fouten herhaalden zich in het leven van zijn kinderen. Zijn zoon Absalom organiseerde een samenzwering om hem van de troon te stoten, en God wou niet dat David de tempel bouwde omwille van het bloed aan zijn handen.

Ook het leven van Saul wordt neutraal gerapporteerd. Bij de aanvang van zijn koningschap liep alles trouwens goed. Hij werd door Gods Geest bekrachtigd en gaf toen blijk van goed leiderschap, bescheidenheid en medeleven.

"Hierbij zalft de HEER u tot vorst over het volk dat hem toebehoort." ... Dan zult u worden gegrepen door de geest van de HEER en ook in vervoering raken, en u zult een ander mens worden. Tijdens de gebeurtenissen die ik zojuist heb beschreven kunt u doen zoals uw hart u ingeeft, want God staat u bij. ... En inderdaad, zodra Saul zich had omgedraaid om zijn weg te vervolgen, maakte God van hem een ander mens. ... (1 Samuel 10:4, 6, 7, 9)

De start was echt hoopgevend! Saul had ook zijn uiterlijk mee: hij was een lange, goedgebouwde jongeman die met kop en schouders boven iedereen in Israël uitstak - zo zien leiders er vaak uit. Maar je herkent een boom pas aan zijn vruchten, en daarvoor moet je enkele seizoenen wachten. Saul viel al gauw door de mand, en later gedroeg hij zich zelfs als een waanzinnige die telkens weer David probeerde te vermoorden.

de subjectieve gekleurde voorstelling

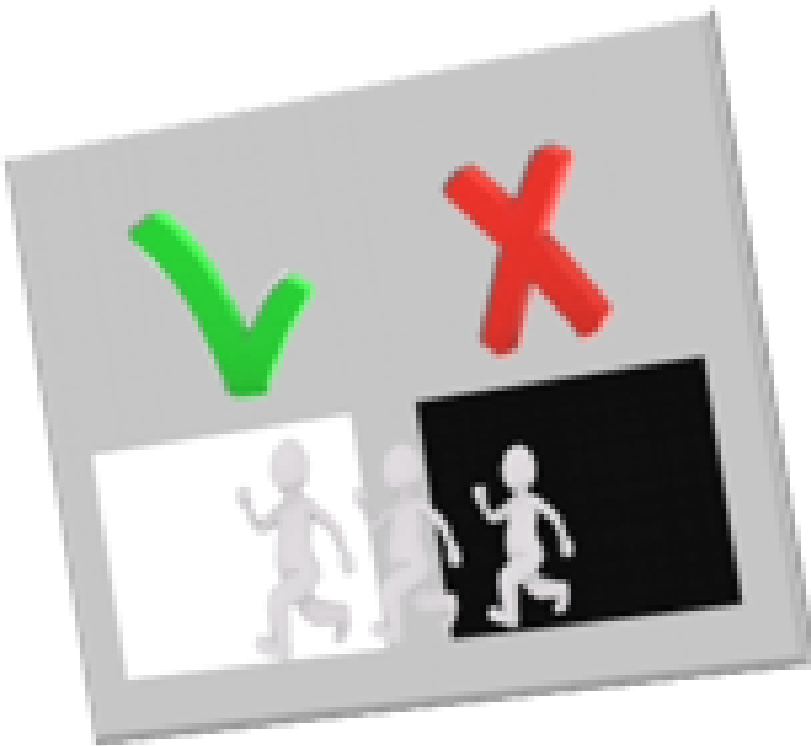

Daarnaast geeft de Bijbel ook een subjectieve voorstelling: daarin zie je hoe God naar iemand kijkt. God ziet het goede en het kwade, maar Hij gebruikt - voor wie Hem als Leraar accepteert en een beroep doet op zijn genade - ook een gom en een markeerstift. Lelijke passages worden niet weggemoffeld, maar ze kunnen worden uitgegomd, want God geeft eerherstel.

Zijn tussenkomst is bovendien als een markeerstift die het leven een intense mooie kleur geeft. De vele songs die David heeft geschreven en gecomponeerd zijn doordrongen van die mooie kleuren - je lees het niet alleen, je proeft het! De drie-ene God heeft ongetwijfeld genoten van die explosie van creativiteit.

Door Gods subjectieve genadige houding wordt het beeld dus bijgekleurd. Cruciaal daarbij is de houding van de mens: neemt hij het aanbod van de Leraar aan? Want geloof of ongeloof: *that's the question!*

een optie op het nieuwe leven

David nam in navolging van Abraham een optie op het nieuwe leven dat Jezus vele jaren later presenteerde. Dat deed hij door geloof en vertrouwen, door berouw over misstappen en door liefde voor Jahweh. De verkleuring die zij ontvingen is een voorafname op Jezus' werk. Zo overbrugt God de tijds kloof van 1000 jaar naar het verleden, of van 2000 jaar in onze richting.

Ook David kon zichzelf niet tot *leven* wekken, maar hij werd door Jahweh overgeplaatst van het zwarte naar het witte vak. Daarom wordt zijn naam ook in het Nieuwe Testament zo vaak vermeld. Je komt hem daar 56 keer tegen, en 15 keer wordt Jezus "*Zoon van David*" genoemd. Die titel is meer dan een verwijzing naar de stamboom. Het is een eretitel voor Jezus, maar ook voor David, zoals we in Handelingen kunnen lezen.

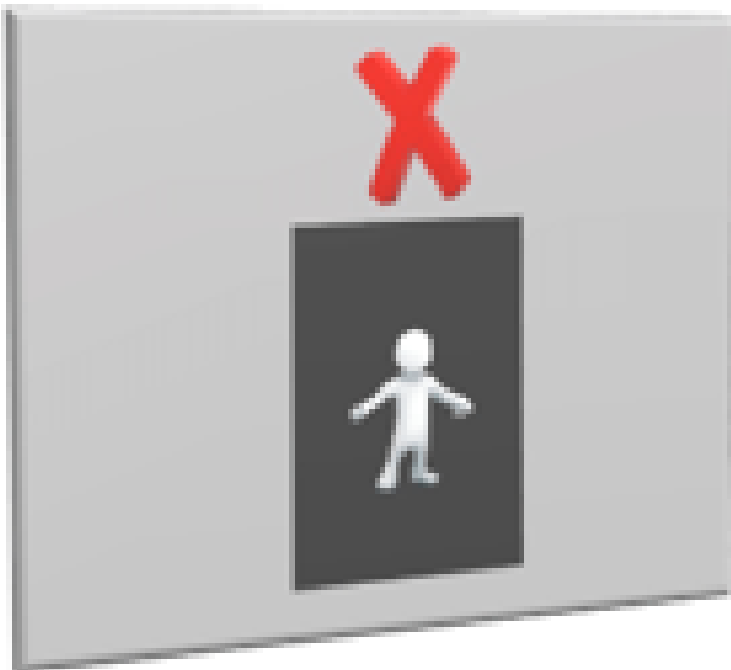
In David, de zoon van Isai, heb ik een man naar mijn hart gevonden, die geheel naar mijn wil zal handelen.

(Handelingen 13:22)

Deze Bijbeltekst werd door het gebruik van de gom subjectief verkleurd. De fouten zijn niet langer zichtbaar in het witte vak, want ze werden toegegeven, uitgesproken, vergeven en vergeten. Ze zijn weggewist, want zo kijkt God naar wie Hem liefheeft.

Saul blijft in het zwarte vak wegens zijn ongeloof

Saul blijft opgesloten in het zwarte vak wegens ongeloof, ongehoorzaamheid, bitterheid... en hij wordt in het Nieuwe Testament slechts één keer vermeld: *Toen stootte God hem van de troon. (Handelingen 13:22)*

Zo wil je niet herinnerd worden! Toch had het anders gekund. Want Saul en David startten hun leven op gelijke wijze. Beiden werden door Jahweh aangewezen en vervuld met Gods Geest - zij hadden de vereiste

competenties voor de job! Maar Saul viseerde de verkeerde goal en verspeelde de gaven die God hem gaf.

De zwart-wit voorstelling van die Bijbelse personages is dus geen overdrijving en evenmin een kinderlijke voorstelling. Zij vormt een welkome aanvulling van de objectieve beschrijving, want zij illustreert zo de verhouding tussen God en mens, en diens eeuwige bestemming.

wordt het een blij weerzien?

De uitleg in dit artikel is natuurlijk niet geheel vrijblijvend, want ook ons leven wordt objectief beschreven. Die geschiedschrijving interesseert wellicht geen mens - eens gepensioneerd worden de meesten inderdaad snel vergeten. Maar goed en kwaad en al het grijze tussenin worden opgelijst en nauwkeurig bijgehouden voor het moment waarop we Hem zullen ontmoeten.

Ik zeg u: van elk nutteloos woord dat mensen spreken, zullen ze op de dag van het oordeel rekenschap moeten afleggen. (Matteüs 12:36)

Maar voor wie Gods aanbod heeft aanvaard, het doel van 17 vierkante meter voor ogen houdt en consequent het nieuwe leven leidt, zal Jezus rekening houden met zijn subjectief gereinigde en bijgekleurde versie.

Volgen we Sauls voorbeeld, en beschouwen we onszelf als god, dan worden ook wij *van onze troon gestoten*. Maar is David ons rolmodel, dan wordt het een blij weerzien wanneer we hem straks in levenden lijve zullen ontmoeten!

[C.S. Van Audenard](#)

mei 2020

Begin